

Meddelelse er gjort til Betingelse for Patentretten, at Patenthaveren inden en vis Frist skal bringe Patentet til Udøvelse her i Landet og fortsætte dermed, saaledes findes overvejende Grunde at tale for, at denne Betingelse fastholdes. Det er jo især med Hensyn til Udlændinge, der søge dansk Patent, at Spørgsmaalet har Interesse, idet disse, saafremt det ikke paalægges dem at udøve Opfindelsen her i Riget, i Reglen vilde være bedst tjente med at producere den patenterede Genstand paa deres Hjemsted, hvor de forudsættes ogsaa at have Patent. Men den danske Stat har — bortset fra Genfibigheden, hvorom nedenfor — overhovedet ingen Interesse i at give Udlændinge Patent, naar de ikke forpligtes til at udøve Patentet her. Selve Genstandene vilde danske næringsdrivende og Forbrugere kunne købe i Udlandet, og en i Udlandet patenteret Fremgangsmaade vilde man selvfølgelig kunne afskøbe den udenlandske Patenthaver Ret til at benytte. Hvad der interesserer vort Samfund, er dels at saa mange danske som muligt beskæftiges i Indlandet ved at arbejde paa eller med den patenterede Genstand m. v., dels at danske Arbejdere uddannes i den paagældende Industri for ved Patenttidens Udløb at være i Stand til at optage Virksomheden, dels endelig, at de Impulser kunne benyttes, som altid udgaa fra en dygtig industriel Virksomhed. Dersom det altsaa paa Grund af Landets Videnhed ikke kan betale sig for en Opfinder at tage Patent her, naar han skal udøve Virksomheden her, saa maa han lade være at tage Patentet, hvorved, som allerede bemærket, vore Landsmænd ikke udelukkes fra at forsyne sig med Genstanden, Fremgangsmaaden osv. I øvrigt vil det, om end Anlæg af en Fabrik og deslige her i Landet ikke kan betale sig, i mangfoldige Tilfælde kunne have Interesse for en fremmed Opfinder at have Patent her, selv med den nævnte Betingelse, da han, naar Patentet dwer noget, ofte vil kunne ordne sig med danske industridrivende

om at udøve det, hvorved baade de og han kunne have Fordel. En vigtig Grund til ikke at opstille den ommeldte Fordring vilde det ganske vist være, dersom man i Udlandet ikke gjorde det, idet man da kunde befrygte, at dennes Fastholdelse vilde have skadelig Indflydelse paa Danstes Afgang til at erhverve Patent i Udlandet. Men, saa vidt bekendt, opstilles den nævnte Fordring næsten overalt. Da det imidlertid kan hændes, at Omkostningerne ved Patentets Udøvelse her i Landet ikke staa i rimeligt Forhold til det indenlandske Forbrug, bør det formentlig overlades til Patentkommissionen, under saadanne Omstændigheder at fritage Patenthaveren for Forpligtelsen dertil for saa vidt Patentet gaar ud paa Forærdigelse af en Genstand, paa Betingelse af, at han drager Omkostning for, at Genstanden kan faas til Købs her.

I det Udvalget overensstemmende hermed stiller Vædringsforslag Nr. 32, skal det tilføjes, at dette Vædringsforslag tillige gaar ud paa at stille Undladelse af at opfylde den her omhandlede Betingelse i Klasse med de i § 23 under Nr. 1 til 3 nævnte Tilfælde, i hvilke Patentet bortfalder, for saa vidt som det bør gælde om alle disse, at de kunne være Genstand for Domstolens Afgørelse.

Vædringsforslag Nr. 33 er en Følge af Nr. 1—7, og Vædringsforslag Nr. 34 søger sin Begrundelse i, at der ikke synes at være nogen Anledning til at indføre en særlig Præskriptionstid for Søgmaal af den omhandlede Bestaendighed.

Lovforslagets processuelle Bestemmelser have været Genstand for Udvalgets særlige Drøftelse. Der har blandt dets Medlemmer været overvejende Stemning for Ønskeligheden af, at Sø- og Handelsrettens Omraade udvides til at angaa Paadømmelse af Patentsager, idet Retten forstærkes med et passende Antal teknisk uddannede Medlemmer. Efter hvad der er kommet til Udvalgets Kundskab, i hvilken Henseende henvises til den som Bilag B. aftrykte Skrivelse fra Justitsministeriet af 5te Oktober f. A.,